

Somogyváry Gyula

Erdélyi bordal 1921-ben

Igyál Traján, hű cimborám!
S addig zabálj, amíg bírod,
tegnap kenyér morzsájáér'
rongyosra jártad bocskorod.
Nézd, odalenn, a földeken,
bolond magyar izzadva túr,
s mit learat, minden falat
miénk, hisz román az úr!
Egyél, s igyál! S ha fel talál
pillantani a szolganép:
ne túrd, Traján, hős cimborám,
korbáccsal verd ki a szemét!
Igyál, igyál!

Igyál, s ne vess! E vén tüzes
borok minálunk termenek.
Erdély bora, hús mámore,
ringassa hősi lelkedet.
– Ki kéreget?! Nézd rab-gyerek,
rúgj egyet rajt! Minek zavar?
A gaz kölyök, itt lődörög

és kérni mer, pedig magyar.
Csak üsd, ha kér! Apja, ne félj,
Jassziban húzza láncait,
anyját pedig, bárhogy sikít,
káplárjaim ölelgetik...
Igyál, igyál!

Hallod komám: csókot kíván
e bortól izzó, hősi vér.
Hé, szerezsánt! Magyar leányt!
A legszebbet, aki él,
hurcold ide! A kis csibe

úgy sem ölelt még hős románt.
Ha rúgkapál és kiabál:
kötözzed meg s hozd szaporán!
De amíg hozod, paraszt, pizok,
hózzá ne nyúlj, mert jaj neked!
Ha unom majd s a bor se hajt,
akkor úgyis a tied lehet!
Igyunk, Traján...

